

La #XarxaIndependència i el govern català fan fora el rei d'Espanya amb un 'Catalunya no té rei'

written by Redacció Unilateral | 9 d'octubre de 2020

Tal com ha manifestat Elisenda Paluzie, presidenta de l'Assemblea "una vegada més, la ciutadania ha tornat a deixar clar que Felip VI no és benvingut a Catalunya". També ha denunciat que "els cossos i forces de seguretat han blindat i protegit el Borbó i han tornat a limitar el dret a manifestació". L'acte institucional a Perpinyà, mostra d'unitat?

Els actes celebrats avui a Barcelona han tingut un gran seguiment i participació i han representat l'escenificació del descontentament i la ràbia de la població catalana vers el rei d'un estat repressor que no és benvingut. La cadena humana i crema de la pancarta amb la seva fotografia simbolitzen el rebuig vers el nou atac, en un acte doblement exprés, que cal entendre com una agressió i provocació. També ha estat un acte de llibertat d'expressió avalat per les forces policials tot limitant el dret a la lliure expressió i manifestació, si més no pel que fa als CDR mediàticament sempre al punt de mira amb identificacions intimidatòries i major pressió mediàtica que no reben els grups de signe contrari.

Els discursos del monarca fa molt de temps que han deixat de ser per a tots els "espanyols" i per a la majoria de catalans. Des de la pandèmia, la seva excessiva presència en territoris de les seves colònies fa pensar en una política invasiva, que necessita reafirmar-se i que pretén marcar que, en darrera instància, controlen el teixit econòmic, amb l'aliança més o menys explícita de l'empresariat català. Una altra feina té

per a ser fidel al seu compromís amb els seus súbdits. El clam a la unitat del monarca, adreçat a l'economia catalana –malgrat ser conseqüent amb el moment que estem vivint en plena pandèmia– no fa més que evidenciar l'únic interès d'Espanya vers Catalunya i que són els nostres diners i teixit el que estan castigant per a retenir-nos com a la seva potència.

La contra programació, respecte de l'acte institucional dels tres expresidents a Perpinyà, n'és una mostra. 'Fora la Monarquia' és el clam de tots els republicans. Si bé emmarcat en una campanya preelectoral, la mostra d'unitat que caldrà tenir una continuïtat en el 'fet català' ha derivat en el suport, més o menys clar o almenys, de part dels polítics de la Catalunya del Nord a Catalunya i en què el govern català confia per tal d'exigir el suport d'Europa: una Europa de moment llunyana als catalans que s'escuda en l'Estat espanyol per a no actuar i fer valdre la legislació, tant internacional amb l'acompliment de les seves pròpies lleis com de les pròpies dels estats que la conformen. Cal no oblidar que, en primer lloc, el dictador Francisco Franco va decidir, i posar en llei anys abans de morir, que el rei seria el seu successor com a cap de l'Estat espanyol. La monarquia, com a garantia d'una estructura de poder ja caduca a combatre, és el contrari del que Catalunya vol en la seva majoria.

Per tant, caldrà esperar veure si es concreta i com, per part dels partits, en un programa i accions de desobediència real

més enllà de paraules i de manera unitària. Caldrà veure si els nostres presidents fugiran del seguidisme per exercir realment com a capdavanters de Catalunya, vetllant pels propis interessos i pels seus ciutadans. Cal esquivar el victimisme amb un respecte real –que no reial– i exigir un acompliment de la voluntat del poble català manifestat a les urnes per part dels representants al govern català. La majoria expressada a les eleccions cal que sigui exercida fora dels atacs partidistes de l'espanyolisme recalcitrant que només entén com a victòria la seva (per jerarquia constitucional), i que cal no posar per davant per força.